

[Valdemar Thomsen.]

og det kan ikke være i Grønlandernes Interesse, at man fortsætter efter de gamle Metoder, som man faktisk gør; det kan heller ikke være i andre danske Statsborgeres Interesse, at Landet vedblivende holdes lukket, og disse store Muligheder, som her ligger, kun udnyttes sparsomt og i hvert Fald langt fra udnyttes helt.

Det ærede Medlem Hr. Samuelson antydede, at Fiskeriet fra Færøkkerterne muligvis kunde sættes op til det dobbelte. Det siges, at hele den grønlandske Fiskerbefolkning ikke har større Udbytte ved Fiskeri, end der tages fra nogle ganske faa Skibe ud for Grønland i et Par Maaneder. Man siger, at grønlandske Fiskere ikke kan opnaa mere i Løn end 15 à 20 pCt. af det, som kan opnaas ved Fiskeri fra de moderne Fartøjer. Men naturligvis, Grønlænderne vil ikke, selv med moderne Redskaber, kunne præstere det samme som andre, det er man klar over. De maa først og fremmest lære et saadant Erhverv til Bunds, og det skulde da være Formaalet med at lukke op for et begrænset Antal her fra Landet, at det kunde ske. Fra det færøske Lagting har der for en Del Aar tilbage været rettet Henvendelse til Regeringen om at faa Ret til at benytte grønlandske Havne som Basis for Fiskeri, og til Gengæld tilbød man — og det vil jeg gerne slaa en Streg under her —, at unge Grønlandere i et begrænset Antal kunde faa Lov til at komme om Bord og lære Haandlinefiskeri fra Skibene og lære den rette Behandling af Fisken, indtil den er nedsaltet i Baadene. Man skulde ærlig talt synes, det var et godt Tilbud fra færøsk Side til Grønlanderne. Henvendelsen blev imidlertid afslaaet. Landet var lukket og skulde vedblivende være lukket.

Mænd, som kender Forholdene, har sagt mig, at de umaadelige Mængder af Fisk i de grønlandske Farvande ikke kan udnyttes hverken af Grønlanderne, der maa holde sig til Fjordfiskeri, eller af Færingerne, der i høj Grad lider af de Ulemper, som Afspærringen betyder. Her er jo Tale om umaadelige Fiskefelter, saa vidt mig bekendt en Strækning paa 150 danske Mil, med udstrakte Skærgaarde, med 10—20 Mil dybe Fjorde, og det er, forekommer det mig, noget, der siger sig selv, at den fattige Befolkning paa Grønland med de primitive Fangstredskaber, den raader over, ikke paa nogen Maade kan udnytte disse Muligheder.

Derfor synes jeg, det maa betænkes ved denne Lejlighed i Forbindelse med

Behandlingen af det foreliggende Spørgsmaal, om der ikke i langt større Udstrækning burde træffes Foranstaltninger til at sikre sig den Rigdom af Fisk, her er Tale om. Det er i høj Grad mærkeligt, forekommer det mig, at danske Inspektionsskibe skal paase, at danske Fiskere ikke fanger paa dansk Søterritorium, navnlig da, naar det, man beskytter, ikke er Grønlanderne, men den Torsk, som skulde fanges, men som nu, naar den ikke bliver fanget, gaar fra Grønland igen i store Stimer, uden at nogen i Virkeligheden faar Gavn af den. Samfundsøkonomisk set maa det siges, at de Bestemmelser, der gælder paa dette Omraade, er i høj Grad forældede, og derfor stiller man sig ogsaa uvilkaarligt noget skeptisk over for Regeringen og over for Monopolstyret, naar man kommer til Rigsdagen med Forslag om de store Bevillinger, her er Tale om.

Men maaske den højtærede Statsminister vil gøre Tinget bekendt med sit og Regeringens Syn paa de Forhold, der her er fremdraget og de Spørgsmaal, jeg har rejst, og som, synes jeg, bør klares, forinden man tager endelig Stilling til det foreliggende Forslag.

Statsministeren (Stavning): Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Formand her ikke vil kunne tillade en almindelig Drøftelse af Monopolforholdet og hele Lovordningen vedrørende Grønland, en saadan Drøftelse, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, der nu sidst talte, forlangte skulde finde Sted. Spørgsmaalet om Grønlands Aabning, sagde det ærede Medlem, maa klares, før man vedtager denne Lov. Jeg maa meget fraraade at følge denne Anvisning, thi en saadan Drøftelse af Grønlands Forhold og af Lovgivningen vedrørende Grønland vil næppe kunne gennemføres paa den Tid, som det er Forudsætningen at dette Forslag skulde gennemføres paa. Jeg vil antage — det viste det ærede Medlems Tale —, at der er saa megen Uvidenhed om Grønland, at det vilde tage adskillig Tid at faa denne Uvidenhed afløst af en Viden, som muliggør, at man kan tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Grønlands Aabning eller Ikke-Aabning.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vilde vide, om Regeringen havde nogen Fremtidsplan. Ja, vi har den Plan: at følge den Lovgivning, der eksisterer om Grønland, indtil denne Lovgivning maatte blive ændret. Ved denne Lovgivning er de nuværende Handels- og Besæjlingsforhold o. s. v. bestemt, og det er min Overbevisning, at den grønlandske Befolkning ogsaa, ikke